'Επὶ τέλους! 'Αρχίζουν αἱ ἐργασίαι ἐπεκτάσεως τῶν λιμενικῶν ἐγκαταστάσεων. "Ενα σοβαρὸν αἴτημα τῆς πόλεως γίνεται πραγματικότης. "Ητο καιρός!

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὰ προοριζόμενα διὰ Τερψιθέαν καὶ Πλὰζ λεωφορεῖα δὲν παραλαμβάνουν ἐπιβάτας πέραν τῆς στάσεως Τσολιᾶ. Διατὶ νὰ ταλαιπωροῦνται οἱ Πατρινοί; Διατὶ δὲν λαμβάνονται μέτρα;

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ

'Ο Δυτικὸς τρόπος ζωῆς κυριαρχεῖ τώρα στὴν Μόσχα

Τζὰζ καὶ...Τζέϊμς Μπὸντ

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΦΟΡΟΥΝ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ ΣΕΞ ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΞΑΛΛΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

ΜΟΣΧΑ. ('Ιούλιος). 'Επὶ ἕνα τέταρτον αἰῶνος ἡ Σοβιετικὴ "Ενωσις παρουσίαζεν εἰς τὸν ὑπόλοιπον κόσμον ἕνα πρόσωπο σκοτεινὸ καὶ γκρινιάρικο, ἕνα μορφασμὸ γιὰ μία προσπάθεια. 'Η προσπάθεια γιὰ τὴν παραγωγή. "Επρεπε διαρκῶς νὰ παράγῃ στὸν σημερινὸν βιομηχανικὸν αἰῶνα. Οἱ μορφασμοὶ αὐτοὶ προέρχονται καὶ ἀπὸ δειλία, ἀπὸ φόβο ὑπὸ ἕνα ἀστυνομικὸν καθεστώς. 'Η εἰκὼν αὐτὴ σήμερα εἶναι ξεπερασμένη.

Οἱ Σοβιετικοὶ ἰθύνοντες γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς ἀνάγκες τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ ἐπεδόθησαν σὲ μιὰ μεταμόρφωσι ποὺ δὲν ξέρει κανεὶς ποῦ μπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ ποῦ θὰ σταματήσῃ. Παράλληλα πρὸς τὸ ἐπίσημον κράτος, θυδισμένο στὴν ἰδεολογία του, ἡ δίψα τῆς ζωῆς τῆς νέας γενεᾶς, ὁ ρωμαντισμὸς τῶν νέων, ἡ τάσις καὶ ἡ ἔφεσις τῶν διανοουμένων γιὰ μιὰ ἀνανέωσι τῶν συνθηκῶν, δίδουν στὸ Σοβιετικὸ ἔθνος μίαν νέαν ὄψιν.

"Ομορφα κορίτσια κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους τῆς Μόσχας, νέοι ζωγράφοι πολλαπλασιάζονται στὴν Μόσχα. 'Αστέρες κινηματογράφου καὶ θεάτρου δίδουν νέαν ὤθησιν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς χώρας, παρὰ οἱ ἐκφωνούμενοι λόγοι τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Σοβιετικοῦ κράτους. Ποῦ θὰ καταλήξῃ ὅλη αὐτὴ ἡ κίνησις; Τὸ πολιτικὸν καθεστὼς θὰ μεταβληθῇ καὶ αὐτὸ ἀκολουθώντας τὴν εἰρηνικὴν ἐπανάστασιν τῶν μαζῶν;

Ταξιδεύοντας γιὰ τὴν Ρωσία, ἀντικρύζει κανεὶς πρῶτα - πρῶτα τὴν Μόσχα, τὴν πρωτεύουσα τῶν Σοβιετικῶν σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν. 'Η πόλις αὐτὴ ἐκτίσθη τὸ 1147, καὶ ἔχει σήμερα 6,5 ἑκατομμύρια κατοίκους. Στὴν Μόσχα θὰ βρῆτε, τηλέφωνα, ταξί, ἕνα μετρό, αὐτοκίνητα καὶ ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια καὶ μουσεῖα, διαρκῆ ἔκθεσιν τῶν ἐθνικῶν βιομηχανιῶν προϊόντων, τὸ μεγάλο κατάστημα «Γκούμ» τὸν τάφον τοῦ Λένιν καὶ τὸ Κρεμλῖνον. 'Η Μόσχα εἶναι μ' ἄλλα λόγια τὸ πολιτικόν, στρατιωτικόν, βιομηχανικὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν κέντρον μιᾶς χώρας 232 ἑκατομμυρίων ψυχῶν.

'Εὰν ἐξαιρέσουμε τὸ Κρεμλῖνον καὶ τὶς 40 ἐκκλησίες της, ἡ Μόσχα εἶναι μᾶλλον μία πόλις χρώματος γκρὶ καὶ μᾶλλον ἄσχημη. Καὶ ὅπως οἱ περισσότερες μεγαλουπόλεις τοῦ κόσμου ἡ Μόσχα ὑφίσταται τὴν ἀκαλαισθησία τῶν ἐργοστασίων της. Τὸ 1) 10 τῆς σοβιετικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς προέρχεται ἀπὸ τὴ Μόσχα. 'Ωστόσο, ἀντιθέτως πρὸς τὰς δυτικὰς πρωτευούσας, ἡ Μόσχα δὲν αἰσθάνεται τὴν μάστιγα τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μολύνσεων. Οἱ κάτοικοί της ἀγνοοῦν τὰ ἐλαττώματα τῆς πόλεώς των κι' ὅμως δὲν παραπονοῦνται γιατὶ ζοῦν στὴν καρδιὰ τῆς Σοβιετικῆς ἰσχύος ποὺ τὴν ἐκπροσωπεῖ ἡ Μόσχα. Παρακολουθοῦν οἱ Μοσχοβῖται ὅλες τὶς πολιτικὲς κινήσεις τοῦ Μπρέζνιεφ, τοῦ Κοσύγκιν καὶ Σελέσιν, καὶ πρωὶ - βράδυ σχηματίζουν οὐρὲς στὰ περίπτερα τῶν ἐφημερίδων γιὰ νὰ ἀγοράσουν τὴν «Πράβδα» καὶ τὴν «'Ισβέστια» καὶ μὲ κάποιον σκεπτικισμὸν διαβάζουν τὰ διάφορα γεγονότα καὶ τὶς διάφορες μεταβολὲς τῆς Γραμμῆς τοῦ Κόμματος. Τὸ μεγάλο πλῆθος κυκλοφορεῖ στὴν ὁδὸν Γκόρκι τοῦ Κὰρλ Μάρξ συνωστίζεται στὸ Μετρό, ἐγαίνει στὴν 'Ερυθρὰ Πλατεῖα καὶ μένει μὲ τὴν ἐντύπωσι ὅτι βρίσκεται σ' ἕνα μεγάλο χωριό, ποὺ ἔχει μεγαλώσει πάρα πολύ.

'Υπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τοῦ «Καφενείου τῆς Νεολαίας» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γκόρκι, ἑκαντοντάδες νέων ποὺ εἶχαν τὴν τύχην νὰ βροῦν κανένα τραπέζι, καταβροχθίζουν τὰ σάντουϊτς μὲ ζαμπὸν καὶ παγωμένο ἄσπρο κρασὶ καὶ ἀκούουν τὴν Τζὰζ - μπάντ μὲ κομμάτια τῆς φωνῆς τῆς 'Αμερικῆς. Στὴν μικρὴ πίστα τοῦ κέντρου μία δωδεκάδα ἀπὸ νεαρὰ ζεύγη στροβιλίζουν, μαθαίνοντας τοὺς νέους μοντέρνους χορούς.

"Ολα συμβαίνουν ὅπως καὶ στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες τῆς 'Αμερικῆς καὶ οἱ γεροντότεροι δὲν κρύβουν τὴν δυσφορία τους «Πάει θὰ χαθῇ τὸ κράτος». «'Ο κόσμος χάλασε» καὶ διερωτῶνται οἱ κάπως αὐτοὶ οἱ ἡλικιωμένοι ἂν πράγματι ζοῦν στὴν Σοβιετικὴ "Ενωσι!

'Η πλειονότης ὅμως τῶν νέων εἶναι πεπεισμένοι ὅτι ὁ κομμουνισμὸς εἶναι τὸ καλύτερο σύστημα. Προκειμένου π.χ. νὰ ἱδρυθῇ μία καινούργια πόλις στὴν Σιβηρία, ἡ νεολαία τρέχει νὰ προσφέρῃ τὶς ὑπηρεσίες της μὲ τὸν ἴδιον ἰδεαλισμὸν μὲ τὴν ἴδια ζέσι ὅπως ἕνας Λευκὸς τοῦ Βορρᾶ τῆς 'Αμερικῆς, θὰ ἔτρεχε νὰ διεκδικήσῃ τὰ πολιτικὰ δικαιώματα τῶν Μαύρων τῆς 'Αλαμπάμα!

Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι στὴν Σοβιετικὴν "Ενωσιν δὲν ὑπάρχουν φυλετικαὶ διακρίσεις. 'Η νεολαία πιστεύει στὴν ἰδεολογία τῶν κομμουνισμοῦ, ἀλλ' ὄχι ὅπως ἀσκεῖται αὐτὴ στὴν Σοβιετικὴν "Ενωσιν.

Παρ' ὅλες τὶς συνοφρύσεις τῶν ἐπισήμων 'Αρχῶν ἡ σημερινὴ νεολαία ἀγαπᾶ τὰ μοντέρνα τζάτζ, τὸν Τζέϊμς Μπὸντ καὶ τὸν ἀμερικανὸν συγγραφέα Σὰλιγκερ. "Ενα πουκάμισο ἀμερικανικοῦ στὺλ ἕνα κορσὰζ γερμανικό, ἢ ἕνα ψευτοϊταλικὸ ἀδιάβροχο καὶ πᾶν ὅ,τι προέρχεται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ εἶναι περιζήτητο ὅσο καὶ οἱ δίσκοι τῶν Μπήτλς.

'Η τελευταία τρέλλα στὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μόσχας ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὸν κόμβον τῆς γραβάτας ἀλὰ Λίνκολν, δηλαδὴ τὰ ἄκρα τοῦ παπιγιὸν κρυμμένα κάτω ἀπὸ τὸν γιακᾶ τοῦ ὑποκαμίσου. Καὶ ὅπως ἡ νεολαία ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου ἔτσι καὶ οἱ νέοι καὶ οἱ νέες τῆς Ρωσίας δὲν ἀνέχονται κριτικήν. «Τὸ Κόμμα, ἔλεγε, ἕνας 17 ἐτῶν νεαρός, δὲν ἔχει ἄλλες σπουδαιότερες ἀπασχολήσεις καὶ ἀσχολεῖται μὲ τοὺς Μπήτλς;

»'Η κομμουνιστικὴ ὅμως ἡγεσία σκέπτεται διαφορετικά. Τὰ Μπήτλς, λέγει εἶναι τὸ πρῶτο βῆμα, θὰ ἀκολουθήσουν σιγὰ - σιγὰ σκέψεις ἰδεολογικὲς μὴ καθαρές, καὶ τὰ συμπτώματα δὲν εἶναι ὀλίγα.

»"Ενας νέος Μοσχοβίτης μηχανικὸς σ' ἕνα καφενεῖον τελευταίως ἔλεγε: «Ξέρω ὅτι τὸ σοβιετικό μας σύστημα εἶναι καλό, ἀλλὰ οἱ δυτικοί μας συνάδελφοι ἔχουν τὰ πλεονεκτήματά τους. Ζηλεύουμε τὸ βιωτικὸν τους ἐπίπεδο, ζηλεύουμε ἐπίσης τὴν ἐλευθερία τους. Αὐτοὶ ἐκφράζουν τὴν γνώμη τους ἐλεύθερα καὶ συζητοῦν τὸ κάθε τι. Γιὰ μᾶς ὅμως αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι λιγάκι δύσκολα. "Ενας ἄλλος, μουσικὸς αὐτὸς ἐξωτερικεύει τὴν πικρία του: «Στὴν χώρα αὐτή, λέγει ὑπάρχει ἕνας μόνος τρόπος γιὰ νὰ ἐπιτύχῃς ἐὰν συμμορφώνεται κανεὶς πρὸς τὴν ἐπίσημη γραμμὴ τοῦ Κόμματος, ὅλα πᾶνε καλά, ἂν ὄχι ἀλλοίμονό μας».

Σήμερα οἱ γυναῖκες στὴν Σοβιετικὴ "Ενωσιν ἀντιπροσωπεύουν τὰ 48% τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Τὸ 1)3 τῶν μηχανικῶν εἶ-

——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΛΛΟΤΕ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΕΙΧΟΝ ΚΑΠΟΙΑΝ ΕΥΘΙΞΙΑΝ

ΣΥΓΚΡΙΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΚΕΝΤΡΟΥ

Κατὰ τὸ ἔτος 1900 ἐγένοντο ἐκλογαὶ ἐν 'Ελλάδι, ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἦτο νὰ φέρουν μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν τὸ Δεληγιαννικὸν Κόμμα εἰς τὴν 'Αρχήν.

Μετὰ δύο μῆνας ἡ Κυβέρνησις Δεληγιάννη ἐπαύετο ὑπὸ τοῦ τότε ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', ἐκ τοῦ ἑξῆς γεγονότος:

Λόγῳ τῆς ἀνατιμήσεως τῆς 'Αγγλικῆς λίρας ἀπὸ 25 δρχ. εἰς 27, τοῦ Γαλλικοῦ Φράγκου ἀπὸ 20 δρχ. εἰς 21 δρχ. συνεπείᾳ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ διεθνοῦς Οἰκ. ἐλέγχου, ὅστις ἐπεβλήθη εἰς τὴν 'Ελλάδα μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ 'Ελληνοτουρκικοῦ πολέμου 1897, ἡ κυβέρνησις διὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ ὡρισμένας δαπάνας τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἔβαλε φόρον εἰς τὸ ψωμὶ 5 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν. Συνέβη τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ ἔχωμεν καὶ φυλλοξήραν καὶ δὲν ὑπῆρχον λεμόνια, τὰ ὑπάρχοντα ἐπωλοῦντο μία δεκάρα τὸ ἕνα. 'Ο Λαὸς ἐδυσφόρησε διὰ τὴν ἀνατίμησιν τοῦ ἄρτου του κατὰ 5 λεπτά, ἔβλεπε δὲ ὑπερβολὴν καὶ ἀφύσικον τὴν τιμὴν τῶν λεμονιῶν μιὰ δεκάρα τὸ ἕνα, καὶ μίαν ἡμέραν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ λαὸς τῶν 'Αθηνῶν ἀγανακτισμένος σχηματίζει αὐθόρμητον καὶ ὀγκώδη διαδήλωσιν, διερχόμενος τὰς ὁδοὺς φθάνει κάτωθι τῶν 'Ανακτόρων, κραυγάζων «τριανταπέντε τὸ ψωμὶ καὶ 10 τὸ λεμόνι, ἔτσι μᾶς ἐκατήντησε τὸ ἄθλιο κορδόνι». Κορδόνι ἀπεκαλεῖτο τὸ Δεληγιαννικὸν Κόμμα.

Βλέπων ὁ Βασιλεὺς τὸν λαὸν διαμαρτυρόμενον στέλλει τὸν ὑπασπιστήν του Παπαδιαμαντόπουλον νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Πρωθυπουργὸν Δεληγιάννην ὅπως τὴν 7ην μ. μ. ἀνέλθῃ οὗτος εἰς τὰ 'Ανάκτορα. 'Η ἐποχὴ ἦτο θέρος περὶ ὥραν 5ην μ. μ. Φθάνει ὁ Παπαδιαμαντόπουλος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ Δεληγιάννη, ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου πλατεῖα Σταθμοῦ (Λαυρείου τότε) καὶ ἀναγγέλλει εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν τὴν ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως. Κατὰ σύμπτωσιν τὴν ὥραν εὑρίσκετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὁ 'Υπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν Ν. Λεβίδης καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν Σκουζές.

'Ο Δεληγιάννης ἀφοῦ ἤκουσε τὸν Παπαδιαμαντόπουλον, διέταξε νὰ προσφερθῇ καφὲς εἰς τοῦτον. Τὸν καφὲ ἠρνήθη νὰ δεχθῇ ὁ Παπαδιαμαντόπουλος καὶ ἀνεχώρησεν.

"Αμα τῇ ἀναχωρήσει τοῦ ὑπασπιστοῦ Παπαδιαμαντοπούλου, ὅστις Παπαδιαμαντόπουλος εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ἐτύγχανεν ἀνεψιὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ Δεληγιάννη, ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ ἄρνησις τοῦ Παπαδιαμαντοπούλου νὰ δεχθῇ τὸν καφέ, σημαίνει ὅτι αὔριον δὲν θὰ εἶμεθα Κυβέρνησις. "Οθεν συμφώνως μὲ τὴν ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως ὁ Δεληγιάννης ἀνῆλθεν εἰς τὰ 'Ανάκτορα. 'Ο Βασιλεὺς Γεώργιος Α' ἀφ' οὗ ἀντήλλαξεν μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τὰ τυπικὰ τῆς ἐπισκέψεως, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοῦτον τοῦ λέγει:

Κύριε πρόεδρε, εἴδατε τί ἔγινε σήμερον μὲ τὸν λαὸν τῶν 'Αθηνῶν εἰς ὀγκώδη διαδήλωσιν καὶ μὲ τὰ γνωστὰ συνθήματα. Νὰ παραιτηθῆτε.

'Ο πρωθυπουργὸς ἀπαντᾶ εἰς τὸν Βασιλέα: «Μεγαλειώτατε, πρὸ δύο μηνῶν ὁ λαὸς μὲ ἔφερε μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν.

Τοῦ ἀπαντᾶ ὁ Βασιλεύς: «Τότε ὅμως δὲν ἐφώναζον τριανταπέντε τὸ ψωμὶ καὶ 10 τὸ λεμόνι.

'Ο Δεληγιάννης ἀπαντᾶ εἰς τὸν Βασιλέα». Θὰ θέσω τὸ ζήτημα τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Βουλήν».

Πράγματι ὁ πρωθυπουργὸς θέτει τὸ ζήτημα τῆς ὑποδείξεως τοῦ Βασιλέως τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν Βουλὴν ἤτις Βουλὴ δὲν ρίπτει τὴν Κυβέρνησιν Δεληγιάννη. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ὁ Βασιλεὺς κάμει χρῆσιν τῆς προνομίας τοῦ Συντάγματος καὶ παύει τὴν κυβέρνησιν Δεληγιάννη.

Τὴν ἡμέραν αὐτὴν ὁ Νικ. Λεβίδης, 'Αττικάρχης ἐπιλεγόμενος, σχηματίζει ὀγκώδη διαδήλωσιν ἐκ φίλων του, ἤτις διαδήλωσις διέρχεται τὰς ὁδοὺς τῶν 'Αθηνῶν, ἐκβάλλουσα συνθήματα κατὰ τοῦ 'Ηγεμόνος. Φθάσασα δὲ ἡ διαδήλωσις αὕτη κάτω τῆς οἰκίας τοῦ παυθέντος πρωθυπουργοῦ φω

——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τὸ «μαῦρο κῦμα» τῶν Ναζὶ κατακλύζει τὴν Γερμανία

'Εσχημάτισαν καὶ κόμμα

ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΟΣΤΑΛΓΟΥΣ ΤΟΥ ΧΙΤΛΕΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. — 'Ιούλιος. Μέσα στὴν ἀνήσυχη ἀτμόσφαιρα ἑνὸς νέου «'Εθνικόφρονος Συντηρητισμοῦ» - ἡ ὀνομασία Ναζὶ εἶναι ταμποῦ - συγκεντρώθηκαν 900 ἀντιπρόσωποι ἑνὸς κινήματος ποὺ ἄρχισε πρὸ 18 μηνῶν. Πρόκειται γιὰ τὸ 'Εθνικόφρον Δημοκρατικὸν Κόμμα, γιὰ τὴν πρώτη του μεγάλη συνέλευση. 'Η πολιτική τους ἔχει ὡς βάση ἕνα εἶδος Τευτονισμοῦ Πουζαντισμοῦ, μ' ἕνα κάπως ἀχαλίνωτο οἰκονομικὸ πρόγραμμα.

Σκοπὸς τους εἶναι νὰ ἑνωθῇ ἡ πολιτικὴ δεξιὰ πτέρυγα καὶ εἰσδύοντας μέσα στὶς τάξεις τῶν μονίμων κατοίκων τῶν πόλεων τῆς Δυτικῆς Γερμανίας καὶ τῆς δυσαρεστημένης νεολαίας νὰ πάρουν 30 ἕδρες στὸ Κοινοβούλιο. "Αν καὶ εἶναι μόνο 27.000 μέλη καὶ πληρώνουν μικρὴ συνδρομὴ ἡ πραγματικὴ οἰκονομική τους ὑποστήριξει προέρχεται ἀρκετὰ φανερὰ ἀπὸ «σημαντικὲς καὶ πλούσιες συμπάθειες σ' ἄλλα κόμματα».

Παρὰ τὴν ἀριθμητικὴ ἀσημότητα τὸ Ε.Δ.Κ., προκαλεῖ ἤδη τὸν θυμὸ καὶ τὶς ὑποψίες τῶν ἐμπορικῶν σωματείων καὶ προκαλεῖ ἀνατριχίλες σὲ μερικὰ κομματικὰ μέλη στὴ Βόννη, ποὺ θυμοῦνται μὲ στενοχώρια πὼς Γερμανοὶ ἐπιχειρηματίες χρηματοδοτοῦν τὸν Χίτλερ ὅταν οἱ «'Εθνικόφρονες Συντηρητικοί» τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου πίστευαν ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ ἐπιτύχουν.

'Αρκετοὶ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς παρατηρητὰς τῆς Βόννης φοβοῦνται ὅτι ἐὰν τὰ πράγματα κινηθοῦν πιὸ γρήγορα κάπως πρὸς τὴν ἐθνικοφροσύνη, τὰ κύρια δημοκρατικὰ κόμματα ἴσως μιὰ μέρα ἀναγκασθοῦν χωρὶς νὰ τὸ θέλουν νὰ κάνουν κάτι γιὰ νὰ ἀποφύγουν «νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ τὴν δεξιά».

Εἰλικρινεῖς μορφὲς σὰν τὸν Χὲρρ Στράους καὶ τὸν τέως Καγκελλάριο 'Αντενάουερ ἤδη προειδοποίησαν τὶς Η.Π.Α. καὶ τὴν Βρεταννία ὅτι ἐὰν δὲν ἱκανοποιηθοῦν οἱ ἀνάγκες τῆς Δ. Γερμανίας γιὰ στενώτερη πυρηνικὴ συμμετοχὴ καὶ τὴν ἐπανένωση τῆς 'Ανατολικῆς καὶ Δυτικῆς Γερμανίας, οἱ ἐθνικοσοσιαλισταὶ ἴσως νὰ λάβουν τὸν ἔλεγχο.

'Υπὸ τὰ συνθήματα τῆς συνελεύσεως στὸ κατώφλι τῆς εὐθύνης — καὶ μὲ τὸ πολιτικὸ πιστεύω ποὺ ἐκφράζεται σὰν «ἡ Γερμανία γιὰ τοὺς Γερμανοὺς— ἡ Εὐρώπη γιὰ τοὺς Εὐρωπαίους», τὸ Ε.Δ.Κ. ἔχει ἕνα μανιφέστο μὲ 12 ἄρθρα ποὺ θυμίζουν τὶς ἰδέες τοῦ «Μάϊν Κάμπφ» τοῦ Χίτλερ.

Τὸ μανιφέστο περιελίσσεται μὲ ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ «σέξ» καὶ τὴν «δημοσία ἀνηθικότητα ποὺ καθημερινῶς προσβάλλει τὴν ἀξιοπρέπεια τῶν γυναικῶν τους» προσπαθεῖ νὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ξενοφοβία κατὰ τοῦ ἐνάμισυ ἑκατομμυρίου ξένων ἐργατῶν στὴν Δυτικὴ Γερμανία (ὁ ἀνοιχτὸς ἀντισιμιτισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ταμποῦ», προσβάλλει «τὴν καταπάτηση τοῦ ξένου κεφαλαίου στὴν Γερμανικὴ βιομηχανία» (ἀντίλαλοι τοῦ 1920) καὶ μαίνεται κατὰ τῆς αὐξανομένης βοηθείας σὲ «ἀπόμακρες χῶρες ποὺ δὲν ἐξυπηρετοῦν οὔτε τὰ Γερμανικὰ οὔτε τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἐνδιαφέροντα».

Περιλαμβάνει ἐπίσης ὕβρεις κατὰ τῶν δικῶν τῶν πρώην Ναζὶ γιὰ ἐγκλήματα ποὺ διεπράχθησαν σὲ μέρη ὅπως τὸ "Αουσβιτς. Αὐτὸ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἀπαίτηση γιὰ ἀμνηστία καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ ὅλων αὐτῶν ποὺ ἤδη κατεδικάσθησαν.

Κατὰ ἀπαίσιο τρόπο ὑπάρχει ἕνας ὑπαινιγμὸς ὅτι ἡ «Γερμανία ἔχει ἀξιώσεις γιὰ τὰ ἑδάφη ποὺ ἡ Γερμανικὴ φυλὴ ἔζησε ἐπὶ αἰῶνες» καὶ μία τελικὴ κλίση γιὰ νὰ δοθῇ ἕνα τέλος «στὶς δύο δεκαετίες βουλοφροσύνης ποὺ σακατεύουν τὴν πολιτικὴ σκέψη» τῆς Γερμανίας.

Οἱ σχετικὰ ἐπιτυχημένες προσπάθειες τῆς Νέας Δεξιᾶς γιὰ νὰ ἀποκρυσταλλωθῇ τὸ μῖσος καὶ ἡ ζήλεια τοῦ «μικροῦ ἀνθρώπου τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ὑπάρχουν σ' ὅλες τὶς συζητήσεις ποὺ μπορεῖ νὰ ἀκούσῃ κανεὶς στὶς μπυραρίες. Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς τὶς ἀπόψεις ἐκφράζονται καλύτερα σὲ μερικὲς ἀπὸ τὶς ἐφημερίδες ὅπως καὶ ἀπὸ τὸν ἀχαλίνωτο κατὰ κάποιο τρόπο Ναζιστικὸ Τύπο, ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔκανε τὸ νεοϊδρυθὲν Ε.Δ.Κ. εἶναι ὅτι ἔβαλε γιὰ πρώτη φορὰ σ' ἕνα πολιτικὸ πρόγραμμα ἀρκετὰ ἀποτελεσματικὸ γιὰ νὰ κινήσῃ τὸ σῆμα κινδύνου στὴν Βόννη μετὰ τὶς πρῶτες ἐκπληκτικὲς ἐπιτυχίες τοῦ κόμματος στὶς πρόσφατες δημοτικὲς ἐκλογές.

Σὲ μερικὰ μέρη ἔλαβαν τοὺς μισοὺς ἀπὸ τὸ σύνολο, τῶν ψήφων τὰ πραγματικὰ ὅμως ἀποτελέσματα θὰ φανοῦν στὶς ἐπαρχιακὲς κυβερνητικὲς ἐκλογὲς στὴν Χὰλ καὶ στὴν Βαυαρία τὸν Νοέμβριο. Σήμερα, τὸ ἓν τρίτον τῶν ὀπαδῶν του εἶναι ἡλικίας κάτω τῶν 30. Μία πρόσφατη ἐξέταση ἔδειξε ὅτι ἦταν παρασυρμένοι ψηφοφόροι τοῦ Χριστιανοδημοκρατικοῦ κόμματος καθὼς καὶ τοῦ ἀποσυντιθεμένου ἐλευθέ-

——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Διάλεξις εἰς Καρδίτσαν τοῦ κ. Γαβριὴλ 'Αρνέλλου

ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΚΑΙ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, 26-6 ἐ. ἔ. ἐπραγματοποιήθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Λαϊκῆς Βιβλιοθήκης Καρδίτσης, ἡ ἀναγγελθεῖσα ὁμιλία τοῦ ἐξ 'Αθηνῶν γνωστοῦ ὁμιλητοῦ κ. Γαβριὴλ 'Αρνέλλου καὶ ἐκ τῶν προηγουμένων ὁμιλιῶν του καὶ ἐν Πάτραις!

'Ο ὁμιλητής, μετὰ τὴν κατάλληλον εἰσαγωγὴν καὶ παρουσίασίν του ὑπὸ τοῦ ἐν Καρδίτσῃ γνωστοῦ (ὁμιλητοῦ ἐπίσης) διηγόρου κ. 'Αποστόλου Τεντολούρη, ἀνέπτυξεν κατ' ἀρχὴν διατί τὸ θέμα τῆς διαλέξεώς του, ἦτοι: «Τὰ αἴτια καὶ τῆς σημερινῆς κακοδαιμονίας τῶν ἐθνῶν, καὶ τὸ αἴτημα τῶν καιρῶν τὸ ἀντιλαμβάνεται ἀπὸ τῆς «Σκοπιᾶς» τοῦ ἀπὸ τοῦ 1896 ἐν 'Ελλάδι κηρύγματος τοῦ ἐπεγνωσμένου Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ 'Αποστολικοῦ Χριστιανοκοινωνισμοῦ, ἦτοι: ὡς τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς κατανοήσεως τῆς τοποθετήσεως ὑπ' αὐτοῦ τῶν αἰτίων καὶ τῆς σημερινῆς κακοδαιμονίας τῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ αἰτήματος τῶν καιρῶν!

Πρὸς κατανόησιν δὲ τοῦ ὅλου θέματος ὁ ὁμιλητὴς ἀνεφέρθη εἰς τὴν πρωταρχικὴν μορφὴν τοῦ κατ' ἄνθρωπον πλέον κακοῦ. Τοῦ φόνου δηλονότι τοῦ δικαίου καὶ εὐσεβοῦς "Αβελ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ συνανθρώπου του Κάϊν!.. Καί, ἐσυνέχισεν ὁ ὁμιλητὴς ὡς ἐν τῷ Παραδείσῳ ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς παρακοῆς του εἰς τὴν βασικὴν ἐντολὴν τοῦ Δημιουργοῦ πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν γνῶσιν «τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ» ἀπεγυμνώθη τῆς πρὸς τὴν τελειότητά του χάριτος, δηλονότι ἐξέπεσε τῆς εὐκαιρίας ὅπως ἔχει ἔπαθλον εἰς τὴν γνῶσιν «τοῦ καλοῦ τούτου καὶ τοῦ κακοῦ» τὴν τελειότητα, τὴν ὁδηγοῦσαν πρὸς τὴν «καθ' ὁμοίωσιν», οὕτω, καὶ ἐκ τοῦ χυθέντος ἀδίκως αἵματος (τοῦ πρώτου ἐν τῇ γῇ» τοῦ δικαίου "Αβελ, ἐξέκλινεν οὗτος ἐκ τοῦ «κατ' εἰκόνα» καὶ ἀπεμακρύνθη ἐκ τοῦ «καθ' ὁμοίωσιν. 'Η πρωταρχικὴ, λοιπόν, συνέχισεν ὁ ὁμιλητής, αἰτία τῶν ἐπὶ τῆς γῆς δεινῶν (πάσης κακοδαιμονίας δηλονότι) — ἀτόμων καὶ λαῶν — ὑπῆρξεν ἡ περιφρόνησις τοῦ ἀνθρώπου γενικῶς τῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς ἰδίων δικαιωμάτων τοῦ πλησίον, παντὸς συνανθρώπου μας. Διότι δὲ τὸ κακὸν τοῦτο προῆχθη ἐν ταυτῷ μέχρι καὶ τῆς περιφρονήσεως ὑφ' ὅλων τῶν ἀπὸ τοῦ Νῶε καὶ Κάϊν ἀνθρώπων καὶ λαῶν, τῆς ὀφειλομένης πρὸς τὸν Δημιουργὸν εὐγνωμοσύνης, τῆς ὀφειλομένης διὰ τὴν εἰς τὸ «Εἶναι» ἔλευσίν του, ἐπῆλθε καὶ ἡ ἐπὶ Νῶε ἐξ ὁλοκλήρου καταστροφὴ τῆς πρώτης ἐκείνης κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν. 'Η ἐκ τοῦ γενικοῦ ἐπὶ Νῶε κατακλυσμοῦ καταστροφὴ τῆς πρώτης κοινωνίας, ἀτόμων καὶ λαῶν, γεωλογικῶς δὲν δύναται νὰ διαψευσθῇ ἐτόνισεν ὁ ὁμιλητής. 'Η ἀπὸ Νῶε μέχρι Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, (τῆς Θεανδρικῆς ἐμφανίσεως τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς δηλονότι) κοινωνίας ἀτόμων καὶ λαῶν, ἐσυνέχισε ὁ κ. Γαβριὴλ 'Αρνέλλος, διὰ τοὺς ἰδίους λόγους ἀντιμετώπισε μέν, ἐπίσης, πολλὰς μορφ